

Naród izraelski – żrenicą oka Bożego

Kto zajmuje się narodem izraelskim, kieruje się świadomością lub nieświadomością w stronę bliskości Boga. Spośród wszystkich narodów tej ziemi Izrael znajduje się najbliżej Boga. Jest on ludem Bożym. Pan Bóg wybrał go ze wszystkich narodów ziemi. Biblia mówi o tym w wielu miejscach (np. Amos 3:2). Czy Izrael jest lepszy niż inne narody? Czy mniej grzeszył od nich? Czy trwał całe tysiąclecia wiernie przy Bogu? Czy przykładnie Mu służył? Wcale nie.

Na samym początku trzeba wykluczyć pewną dwuznaczność – wybrany nie znaczy lepszy niż inni, lecz przeznaczony przez Boga do szczególnego zadania. Chcemy mówić tu potocznym językiem. Słońce, Księżyc, gwiazdy, niebo nad Ziemią należą do Boga, są Jego własnością. On może z nimi zrobić, co zechce. Słońce, Księżyc, gwiazdy mają swoje zadania. Szczególne funkcje ma jednak Ziemia. Jest ona jedyna i niepowtarzalna w swoim rodzaju. Jest to planeta nadzwyczajna, nosicielka pełni życia! Niepowtarzalna jest jej znaczenie!

Na Ziemi było i jest wiele narodów. Każdy z nich ma swoje zadanie w historii świata. Ale jeden naród jest jedyny w swoim rodzaju, jest wybitnym narodem, narodem wybranym. On przewyższa swoim znaczeniem wszystkie narody tej Ziemi. Żydzi są Boskim narodem pokazowym (figuralnym). Bóg stale działał w Izraelu i przez Izrael. Z tego względu historia Izraela jest różnorodna, pełna zmian i mająca wpływ na historię świata. Jest ona „pełna tajemnic”. Dlatego przeszłość, teraźniejszość i przyszłość Izraela dotyczy wszystkich narodów, jak i pojedynczego człowieka. Jak Ziemia jest wybrana spośród wielu planet, tak Izrael jest wybrany spośród wielu narodów.

ŚLEPOTA KOŚCIOŁÓW I NARODÓW W STOSUNKU DO IZRAELA

Nie szkodzi, że sam papież nie dostrzega tego faktu i że inni (księżęta) przywódcy kościołów przechodzą obok niego obojętnie. Jest to przede wszystkim żenujące. Tak samo żenujący jest stosunek ONZ do Izraela – świadczy on o ślepotie zjednoczonych w niej narodów. Hitler powiedział kiedyś do ówczesnego kanclerza Austrii, Szuszniga (K. Schuschnigg), że „nie może być dwóch wybranych narodów” (mianowicie narodu niemieckiego i żydowskiego).

HITLER PONIÓSŁ KLĘSKĘ ZE WZGLĘDU NA IZRAEL

Hitler chciał postawić Niemcy w miejsce Izraela. On

wierzył w mitologię germańską, w Wotana i Wallhalla. Ponieważ tknął się żrenicy oka Bożego, dlatego miał do czynienia z Bogiem i dlatego stoczył się wraz ze swoim narodowym socjalizmem na dno przepaści. Wszystkie narody, które chciały zniszczyć Izrael, poniosły klęskę. Izrael – żrenica oka Bożego. Czy pojmujemy głęboki sens tego obrazowego wyrażenia? Oko jest najbardziej wrażliwym organem ciała ludzkiego i jest najbardziej chronione. Jeśli tylko mały okruszek wpadnie do oka, już podnosi się ręka, żeby go stamtąd wyjąć. W całym ciągu historii świata w sposób jasny i wyraźny wskazuje się każdemu myślącemu człowiekowi, że Izrael jest żrenicą oka Bożego. Co się stało z miastami i narodami, które nie pytały o cel bytu i przeznaczenia Izraela, lecz ślepo występowały zbrojnie przeciw temu narodowi? Na Niniwę zapadł straszny wyrok zniszczenia. Babilon stał się wieczną pustynią. Egipt stracił znaczenie. Hitler sam został strawiony przez ogień, którym według własnej woli chciał zniszczyć naród izraelski. To tylko nieliczne przykłady spośród wielu, które by mogły być podane. Również dzisiaj, w czasie końca, to Boskie „prawo przeznaczenia” zachowuje pełną ważność. Często w biegu historii wyglądało na to, że nadszedł koniec Izraela – i nadszedłby, gdyby Izrael nie miał swego stróża, który nie śpi, ani nie drzemie, który pozwalał na jego upadek, ale nie na zniszczenie.

NAJWYŻSZY JEST POTĘŻNIEJSZY NIŻ TYRANI

Jak wyglądały sprawy przed kilkoma dziesiątkami lat? Hitler miał Palestynę prawie w kleszczach. Jego dywizje stały na północ od Ziemi Świętej – na Kaukazie – i na południowym zachodzie, już w Egipcie. Wydawało się, że wszystko przebiega według planu. Jednak Ktoś wyższy miał inny plan i inną moc. On nakazał: Stop! On cofnął kleszcze. Rommel miał wkroczyć do Palestyny, jednak został przed tym ostrzeżony anonimowym listem, który zawierał wiele proroczych cytatów biblijnych. Rosję nawiedziła straszna zima, której nie znała ludzka pamięć. Niemiecka armia musiała opuścić Kaukaz – przypadek, czy też objawienie mocy Bożej.

SZYDERCOM ODEJDZIE OCHOTA DO ŚMIECHU

Tylko człowiek rozumny rozpozna w tych decydujących wydarzeniach Boską ingerencję. Prawdziwi chrześcijanie rozpoznają w tej historii ognisty krok Boży. Inni nie zwracają na to uwagi. Te sprawy dla wielu wydają się nawet śmieszne, lecz przejdzie im kiedyś ochota do śmiechu, tak jak kiedyś Sodomitom albo ludziom za dni Noego. „I nie myśleli o niczym innym, aż przyszedł po-

top i zniszczył ich wszystkich”. Tak też będzie za wtórej obecności Syna Człowieczego, Pana Jezusa Chrystusa (Mat. 24:39).

ŻYDZI SĄ JAKO ŻRENICA OKA BOŻEGO I KAMIEŃ DOŚWIADCZENIA DLA KAŻDEGO CHRZEŚCIJANINA

Jezus, Syn Boży i Zbawiciel całego świata urodził się jako Żyd w kraju żydowskim. Chrześcijanie widzą w Jezusie również króla Żydów (Mat. 27:37).

Jezus, chrześcijaństwo, Palestyna, Żydzi są ze sobą powiązani. Trafnie ktoś kiedyś powiedział „Im mniej Żydzi chcą wiedzieć o Jezusie, tym więcej On chce wiedzieć o nich”. Jezus chce nawrócić Izrael i odwrócić ich bezbożność (Rzym. 11:26). On jest Mesjaszem Izraela. Wspaniały jest 11. rozdział Listu do Rzymian. Ukazuje w nim apostoł Paweł w całkowitej zgodzie ze świadectwem wszystkich starotestamentowych proroków, że Bóg nie odrzucił swego narodu Izraelskiego, lecz po ciężkich próbach oczyszczających doprowadzi go do wiecznego wywyższonego przeznaczenia.

PRZERAŻAJĄCA ŚLEPOTA CHRZEŚCIJAŃSTWA I JEGO PRZYWÓDCÓW W STOSUNKU DO IZRAELA

Jak ślepe jest nominalne chrześcijaństwo, jak ślepi są Jego przywódcy! Kościoły w przeciągu stuleci wywyższały się same, odsuwając całkowicie na bok Izrael i odmawiając mu przyszłego znaczenia. A jak to dzisiaj wygląda? Gdzie dzisiaj w kościołach mówi się o wspaniałych, płomiennych obietnicach, które zostały dane Izraelowi i które zgodnie z Listem do Rzymian 11:29 są nieodwołalne (Rzym. 11:29)? Jak wielu sprzeniewierza się jasnym wyrokom, a przez to i wielu miejscom w Biblii. Kto odrzuca Izrael, odrzuca w końcu także Jezusa i apostołów, szczególnie zaś apostoła Pawła. Przez to ktoś taki nie jest prawdziwym chrześcijaninem. To, że papież zajmuje wobec Izraela całkowicie fałszywą i niebiblijną postawę, udowadnia, że obok wielu innych rzeczy nie jest on w żadnym wypadku „namiestnikiem Chrystusa” a także, że nie jest chrześcijaninem. Przemawia za tym fakt, że aż do dnia dzisiejszego Watykan nie uznał państwa Izrael. Znaczące jest również to, że papieństwo uznaje międzynarodowy charakter Jerozolimy. Zgodnie ze Słowem Bożym, Jerozolima ma mieć zupełnie inne przyszłe znaczenie. Ona ma być w przyszłym Królestwie Bożym nie tylko stolicą Izraela, ale również duchowym centrum wszystkich narodów świata. W jasnym świetle widzi to i opisuje ten fakt prorok Micheasz (Mich. 4:2). Tak samo mówi Izajasz (Izaj. 2:3).

Jest wielu chrześcijan, których cieszy fakt, że łaska Boża kieruje się w stronę Izraela. Z ubolewaniem należy jednak stwierdzić, że w kościołach i innych społecznościach panuje przekonanie, jakoby Izrael zos-

tał ostatecznie odrzucony przez Boga i nie odgrywał przez to żadnej roli w historii Królestwa Bożego.

LUTER - NA POCZĄTKU PRZYJACIEL, PÓŹNIEJ WRÓG ŻYDÓW

Już Luter przekroczył tę nieszczęsną drogę i określił późniejsze złe nastawienie kościoła ewangelickiego do Żydów. W pierwszych latach po reformacji Luter zwracał uwagę na obietnice biblijne, które były dane Izraelowi. Przez to był on przyjacielem Żydów. Jego pismo „Jezus był z urodzenia Żydem” wymownie o tym świadczy. Żydzi nie przechodzili jednak na jego stronę i nie stawali się luteranami, do tego jeszcze uczeni żydowscy wykazywali mu błędy w jego tłumaczeniu Biblii. Lutra zdenerwował ten fakt i zmienił się on wówczas z przyjaciela Żydów w zaciętego ich nieprzyjaciela – antysemitę. Uczucie nienawiści Lutra w stosunku do Żydów znalazło swój wyraz w jego piśmie z 1542 r. – „O Żydach i ich kłamstwach”. W nim to zażądał, aby „spalić synagogi i zniszczyć je siarką i smołą; kto mógłby dorzucić ogień piekielny, to byłoby też dobrze”. W końcu postuluje on: „Jeśli i to nie pomoże, musimy ich przepędzić jak wściekłe psy”. Luter aż do śmierci trwał na takim stanowisku. Szkoda, bo jako reformator wprowadził wiele światła. Czy apostołowie posługiwali się kiedyś takim sposobem mówienia?

PŁONĄCE SYNAGOGI

To, co zalecił Luter, urzeczywistnili 400 lat później nacjonaści. Wszędzie w Niemczech dźwigały się ku niebu słupy płonących synagog, szczególnie w nocy 10 listopada 1938 roku, w rocznicę urodzin Lutra. Przypadek? Z pewnością nie. Siły demoniczne, bezsprzecznie, miały tu swój udział. Później Hitler określił Lutra jako „potężnego Niemca”.

Na całym świecie antysemityzm, antysyjonizm lub wrogość wobec Izraela przybierają na sile w sposób zaskakujący. Również i to Biblia przewidziała przed tysiącami.

Miało się z czasem dokonać, iż pewne siły w kościołach i innych społecznościach dojdą do przekonania i zajmą takie stanowisko w stosunku do tego narodu, jakie zajmuje Biblia.

Każdy chrześcijanin powinien od czasu do czasu otworzyć Proroctwo Jeremiasza 31 rozdział i przeczytać m.in., wersety 34-37: „Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę. Tak mówi Pan, który ustanowił słońce, by świeciło w dzień, który wyznaczył księżyc i gwiazdy, by świeciły w nocy; (...) jeżeliby te prawa miały się zachwiać przede mną, mówi Pan, tak i ród Izraela przestałby być ludem przede mną po wszystkie dni. Tak mówi Pan: Jak nie mogą być zmierzone niebiosa w górze i zbadane fundamenty ziemi w dole, tak i

Ja nie odrzucę całego potomstwa Izraela mimo wszystko, co uczynili – mówi Pan” – Jer. 31:34-37. To są potężne słowa Biblii! A może są one pomyłką, jak dzisiaj niekiedy twierdzą o wielu słowach i urywkach Biblii niektórzy teolodzy? Kto przeczyta rozdział 31. Proroctwa Jeremiasza w połączeniu z 11. rozdziałem Listu do Rzymian o zupełnym harmonizującym świadectwie Pisma Świętego, ten musi uznać, jak śmiesznym jest twierdzenie, że Izrael nie ma żadnego znaczenia, ponieważ Bóg „odpuścił go sobie”.

Chrześcijanin nie może być wrogiem Izraela. Chrześcijanin nie może zachowywać się w sposób neutralny. Chrześcijanin modli się za Izraelem, ogłasza Boskie obietnice zbawienia, które są udziałem Izraela, całkowicie w zgodzie z. Proroctwem Jeremiasza (Jer. 31:10-11): *„Słuchajcie słowa Pana, narody, i zwiastujcie na wyspach dalekich, i mówcie: Ten, który rozproszył Izraela, zgromadzi go i strzec go będzie jak pasterz swo-*

jej trzody. Gdyż Pan wyzwolił Jakuba i odkupił go z ręki mocniejszego odeń”. „Mój lud nasyci się moim dobrem – mówi Pan” (Jer. 31:14). „I stanie się tak: Jak byliście, domu Judy i domu Izraela, przekleństwem wśród narodów, tak wybawię was i będziecie błogosławieństwem!” (Zach. 8:13). Wszystkie te słowa z Biblii są zawsze aktualne. Bóg nie odmienia swojego wyroku. Nie wystarczy przyjąć do wiadomości obietnice Boże dotyczące Izraela. One muszą być proklamowane w dzisiejszym czasie. Czas nagli!

Pomów o tym z innymi w twoim kościele lub społeczności, ty również ponosisz odpowiedzialność.

„Christliche Werte”

R-
„Straż”